Pregaria.cat

Entrada

CAMINANT EN BONA COMPANYIA

Ens vàrem trobar per sopar a casa l'Anna. Tots sis havíem acabat els estudis a la facultat ja feia uns quants anys, i de tant en tant ens convidàvem a sopar i ens explicàvem la vida. L'Anna sempre ens feia una pregunta uns dies abans, però era absolutament voluntària i molts cops ni tan sols la tractàvem de tanta comunicació que teníem.
La pregunta d'aquella nit era: **"Quins són els moments més intensos que has viscut aquest estiu?"** Mig de debò mig en broma i amb molta gresca vàrem anar-nos explicant. Quan va començar a parlar l'Ernest tots ens vàrem adonar que anava de debò i l'escoltàvem amb força interès. L'Ernest era un bromista consagrat, però quan parlava seriosament es feia escoltar. Era molt interessant.

"Els moments més intensos que he viscut aquest estiu van ser un diumenge al matí. La nit abans havia plogut i feia un dia clar. No sé per què em sentia una mica angoixat, no tenia ganes d'anar a la piscina ni de moure'm de casa. Preveient que podria ser un matí força estúpid, li dic a la Carme que me'n vaig a caminar pel bosc.
Fa un vent suau i fresquet que mou les fulles dels arbres. El cel està emboirat però hi ha estones de sol. Em vaig endinsant, lentament, en el bosc de roures que s'estén pels turons de prop de casa.
Al principi em venien pensaments molt variats, però a poc a poc em vaig anar centrant en l'observació d'una natura realment bonica, encara més, espectacular en la seva normalitat de colors i figures. Quasi **sense adonar-me'n em vaig trobar en un silenci total, exterior i interior**. No pensava. Mirava, escoltava i vivia.

Llavors, **de dintre del cor em surt una mena d'emoció continguda** i quan intento desxifrar-la entenc que Déu em veu. No us penseu que hagi entrat en èxtasi o que hagi tingut una gran revelació... No. Tot segueix igual. Caminar lentament, buidat de pensaments, absolutament desapareguda l'angoixa matinal, pas a pas... Això sí, **ben conscient que Déu em veu**. **Sincerament us dic que mai havia caminat en tan bona companyia.**

Per cert, canviant de tema, algú sap res de la Mònica 03? Aquella tia des que va marxar a Bolívia ha desaparegut del mapa. Si us arriba alguna notícia... que corri, si us plau!"